

stillingsret i stor udstrækning har gjort boliganvisningsudvalgenes virksomhed illusorisk, idet udvalgene efter at have eksperederet udlejernes indstillinger ikke har lejligheder at anvise de mange boligsøgende, der står opførte i udvalgenes kartoteker. Fra flere byer meldes, at udlejernes indstillinger dækker op til 90—100 pct. af de ledigblevne lejligheder. Under disse vilkår, og særligt da det i den seneste tid under administrationen af værelseloven, der kun skaffer værelser til enlige, atter har vist sig, at behovet for boliger til ægtepar med og uden børn er meget stort, finder mit parti det forkert at opretholde bestemmelser, der hemmer en rationel og effektiv bolig-anvisning.

Efter en sådan gennemførelse af boliganvisningsudvalgenes frie dispositionsret over de ledigblevne lejligheder må det skønnes urigtigt at opretholde bestemmelserne i §§ 6 og 7 i loven, da det kan overlades det enkelte boliganvisningsudvalg at afgøre, om det vil gøre brug af disse bestemmelser eller ej. Jeg gør dog opmærksom på, at bestemmelsen i § 7, stk. 1, om udlejerens ret til at oppebære 15 pct. af fremlejeløbet fremdeles vil være gældende, da samme regel findes i lovens § 28, stk. 2.

§ 9 må ligeledes anses for overflødig i loven, når man ønsker at udbygge boliganvisningsudvalgenes muligheder for at skaffe sig et bedre indseende med de ledigblevne lejligheders fordeling. Jeg skal her erindre om, at såvel socialdemokratiet som mit parti i maj 1947 stemte imod denne paragrafs optagelse i loven.

Ved ændringsforslaget til § 11 foreslås fristen, indenfor hvilken en udlejer skal dokumentere, at en anmeldt ledig lejlighed er blevet lovligt udlejet, nedsat fra 6 til 3 uger. Ændringen er en naturlig følge af ophævelsen af udlejerens tidskrævende indstillingsret. Ændringerne til §§ 15—17 er redaktionelle.“

Angående lovforslagets behandling på rigsdagen henvises til, hvad der er anført angående den nærmest foregående sag.

---

24. Forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lov-bekendtgørelse nr. 153 af 25. marts 1947. (Af *Sønderup, Erik Eriksen, Jørgen Gram, Knud Kristensen, Thorkil Kristensen, Hans Pinstrup og Edvard Sørensen*) [A. sp. 3315].

Fremsat i folketinget ²⁵/₁₁ (F. sp. 1470). 1. beh. ¹⁵/₁₂ (F. sp. 1956 og 1988). Partiernes ordførere: Gustav Pedersen, Sønderup, Fibiger, Aage Fogh, Lynnerup Nielsen og Evald